

Prejudiciniai klausimai

Ar EB 43 ir 49 straipsniai, skaitomi kartu su EB 86 straipsniu, kai jie taikomi pašto paslaugų liberalizavimo procese, nustatytame Direktyvoje 1997/67/EB⁽¹⁾ ir 2002/38/EB⁽²⁾, ir atsižvelgiant į direktyvų *ad hoc* nustatytus viešuosius pirkimus reglamentuojančius principus, turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia sutartį, kurios tikslas teikti tiek rezervuotąsias, tiek nerezervuotąsias liberalizuotas pašto paslaugas, sudarytą tarp valstybės institucijos ir valstybės įmonės, kurios visas kapitalas priklauso valdžios institucijoms ir kuri, be to, yra operatorius, įgaliotas teikti universaliąsias paslaugas?

(¹) 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo (OL 1998 L 15, p. 14)

(²) 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva, iš dalies keičianti Direktyvą 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų rinkos tolesnio atvėrimo konkurencijai (OL L 176, p. 21)

2006 m. gegužės 15 d. *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Stadtgemeinde Frohnleiten ir Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH prieš Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft*

(Byla C-221/06)

(2006/C 178/35)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: Stadtgemeinde Frohnleiten (Frohnleiten miesto savivaldybė) ir *Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH* (savivaldybės įmonė Frohnleiten Gesellschaft m.b.H.)

Atsakovas: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (Žemės ir miškų ūkio, aplinkos ir vandens ūkio ministras)

Prejudicinis klausimas

Ar EB 10, 12, 23, 25, 49 arba 90 straipsniai nedraudžia nacionalinės teisės nuostatos, numatančios mokesčių už atliekų

iškrovimą sąvartyne (mokestis už senų atliekų tvarkymą), bet atleidžiančios nuo šio mokesčio atliekų, kurios neginčijamai atsiranda užterštų plotų (plotų, kurie įtariamai esantys užteršti, arba anksčiau užterštų teritorijų) apsaugojimo arba sanavimo metu, iškrovimą, jeigu plotai (plotas, kuris įtariamai esąs užterštas, arba anksčiau užteršta teritorija) įregistruoti įstatymo nustatytuose oficialiuose registruose (Plotų, kurie įtariamai esantys užteršti, kadastrė arba Anksčiau užterštų teritorijų atlase), o šiuose registruose gali būti įregistruojami tik šalies viduje esantys plotai, dėl ko nuo mokesčio galima atleisti tik plotuose, kurie įtariamai esantys užteršti, arba anksčiau užterštoje teritorijoje šalies viduje susidariusių atliekų iškrovimą?

2006 gegužės 16 d. *Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2006 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo priimto sprendimo byloje T-35/04 *Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)* (VRDT), *Ferrero OHG mbh*

(Byla C-225/06 P)

(2006/C 178/36)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE, atstovaujama *Attorney at Law A. Tsavdaridis*

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), *Ferrero OHG mbh*

Ieškovės reikalavimai

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

— Panaikinti ginčijamą Pirmosios instancijos teismo sprendimą.

— Galutinai atmesti visą protestą dėl prašomo ženklo registravimo.

— Priteisti iš Tarnybos ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas protesto procedūroje bei nagrinėjant bylą Apeliacinėje taryboje ir Pirmosios instancijos teisme.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ieškovė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą išaiškindamas Reglamento (EB) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8 straipsnio 1 dalies b punktą, nes:

Pirmosios instancijos teismas nepaisė aplinkybės, kad suklaidinimo galimybės įvertinimą lemia daug veiksnių, nurodytų Tarybos Reglamento (EB) Nr. 40/94 ⁽²⁾ septintoje konstatuojamojoje dalyje, ir ypač prekių ženklo pripažinimas rinkoje, o ne tik prekių ženklo ir žymens bei nustatytų prekių ir paslaugų panašumas.

Ankstesnis prekių ženklas „Ferrero“ nebuvo naudojamas Vokietijos rinkoje parduodamoms prekėms žymėti. Todėl nėra galimybės suklaidinti paprastą Vokietijos vartotoją, kuris nesieja prekių ženklo „Ferrero“ su jo gaminiais, kad ir kokie panašūs abu žymenys būtų.

Pirmosios instancijos teismas taip pat nepaisė fakto, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką visuomenės suklaidinimo galimybė turi būti vertinama bendrai, atsižvelgiant į visus veiksnus, susijusius su bylos aplinkybėmis. Be to, bendras suklaidinimo galimybės įvertinimas reiškia susijusių veiksnių tarpusavio priklausomybę. Apeliantė tvirtina, kad jei Pirmosios instancijos teismas būtų atsižvelgęs į susijusių veiksnių tarpusavio priklausomybę, būtų padaręs išvadą, kad yra mažas suklaidinimo pavojus.

⁽¹⁾ OL L 011, P. 1 – 36.

⁽²⁾ OL L 209, P. 18 – 19.

2006 m. gegužės 24 d. Il Ponte Finanziaria SpA pateiktas apeliacinis skundas dėl 2006 m. vasario 23 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimo byloje T-194/03 Il Ponte Finanziaria SpA prieš VRDT ir Marine Entreprise Project Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

(Byla C-234/06 P)

(2006/C 178/37)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Il Ponte Finanziaria SpA, atstovaujama advokatų P. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina, M. Boletto

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) ir Marine Entreprise Project Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi

Apeliantės reikalavimai

1. Panaikinti 2006 m. vasario 23 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimą byloje T-194/03, kuriuo atmetas apeliants pareikštas ieškinys ir jai nurodyta padengti bylinėjimosi išlaidas.
2. Patenkinti Pirmosios instancijos teismui pateiktą ieškinį ir:
  - a) panaikinti 2003 m. kovo 17 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1015/2001-4) dėl to, kad atmesdama apeliants apeliaciją ji sutiko registruoti vaizdinį Bendrijos prekių ženklą Nr. 940007 BAINBRIDGE 18 ir 25 klasės prekėms;
  - b) priteisti iš VRDT ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas procese pirmoje instancijoje ir apeliaciniame procese.

Apelacijos pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė nurodo, kad skundžiamas sprendimas yra negaliojantis dėl šių priežasčių:

1. Klaidingas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto taikymas, nes yra galimybė supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas:
  - Pirmosios instancijos teismas suklydo tvirtindamas, kad įstojusios į bylą šalies prekių ženklas BAINBRIDGE ir apeliants prekių ženklų šeima, kuriai priklauso sudėtinė dalis THE BRIDGE, nėra minimalaus panašumo laipsnio, nors pati įstojusi į bylą šalis pripažino, jog prekių ženklas BAINBRIDGE, kuriuo remiamasi protesto procedūroje, turi „žymų“ fonetinį panašumą su tam tikrais apeliants prekių ženklais laipsnį. Panašumo neatsveria conceptualus prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, skirtumas, atsižvelgiant į tai, jog aiškiai yra klaidingas „teiginys“, kuriuo pasirėmė Pirmosios instancijos teismas, kad paprastas vartotojas italas turi pakankamai anglų kalbos žinių, leidžiančių jam atpažinti žodžio „bridge“ reikšmę;
  - todėl, jeigu prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, turi bent jau minimalų panašumo laipsnį, supainiojimo galimybę reikėjo patvirtinti dėl prekių tapatumo ir apeliants prekių ženklų ryškaus skiriamojo požymio.